

Nit clàssica a la Baranova

Crònica del concert de Robrecht de Roeck i el Quintet Mompou a Tivissa

Una imatge del concert | Cedida

Nit fresca d'estiu. A la **plaça Baranova de Tivissa**, amb el rerefons imponent de la façana de l'església de Sant Jaume, el concert que ens ha ofert aquest dissabte 7 d'agost el **jove violoncel·lista Robrecht de Roeck Sureda** i el **Quintet de corda Mompou** s'adiu amb les parets plenes d'història que l'agombolen. El programa, centrat en la música clàssica de les primeries del darrer segle, és complet.

Ronald de Roeck dirigeix la formació. Comencen amb la *Peça de fantasia, op.8* de Paul Hindermith, compositor alemany considerat una de les figures clau del segle XX, i el solista Robrecht de Roeck, amb el rigor i sensibilitat que el caracteritzen, ens convida a endinsar-nos en la delicada màgia dels sons. Tot seguit, el Quintet Mompou, la formació de corda formada pels joves músics Àngels Espiell (violí), Laia Ferrer (violí), Gabriel Torner (viola), Carlos Villa (violoncel) i Eudald Ribas (contrabaix), ens ofereix el Quintet fantasia de Ralph Vaughan Williams. Els comentaris preliminars del director, didàctics i entenedors, ajuden el públic a contextualitzar la peça.

La tercera obra, la de més durada, és el *Concert per a violoncel* d'Edward Elgar. Es tracta d'una peça completa, escrita per aquest compositor anglès després de la Primera Guerra Mundial i, com una mena de testament vital, expressa la vida, la mort, la passió? Els músics s'endinsen en l'obra i ens la presenten amb delicadesa, sensibilitat i convicció. Cal destacar la interpretació del solista, intèrpret de la música en el ple sentit del mot, ja que Robrecht de Roeck es fa seva

l'obra del compositor, n'integra la partitura i la tradueix als oients i ens la regala. La música s'envola en la nit tivissenca i el vent, juganer, que fa una estona era un airet fresc que dansava per la plaça, fa volar les partitures. Els papers voleien per l'escenari, fugen dels faristols dels músics del quintet fent tombarelles? malgrat tot, els músics, perseverants i segurs, segueixen tocant i fan que la música esdevingui còmplice del vent.

Les darreres peces que ens ofereixen són dues sardanes, *Matinada de Juli Garreta*, que figurava en el programa, i *La Santa Espina*, com a extra per a cloure la nit. Caracteritza l'Associació i Catalani, promotora del concert, incloure peces d'autors del nostre país en els programes dels concerts que ofereixen; un gest de proximitat i reconeixement al públic que és d'agrair. El concert s'acaba. Els músics, després de les felicitacions dels amics i coneguts, recullen els instruments, els faristols i les partitures que han volat. Les pedres de l'església de Tivissa, tanmateix, resten impertorbables, impassibles a la frescor de la nit, als tràfecs de la gent i als esbufecs del vent.